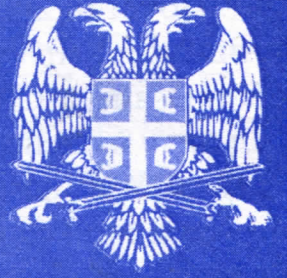

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

РУМА, СЕПТЕМБАР 2007. ГОД.
ГОДИНА XVIII, БРОЈ 2864

РАДИКАЛСКА ЗАКЛЕТВА

Почетак 2007. године обележили су избори за народне посланике у Народној скупштини Републике Србије, који су одржани 21. јануара. Као што се и очекивало, изборна листа Српске радикалне странке освојила је на територији општине Рума убедљиво највећи број гласова – 11371, односно 39,30% од броја изашлих бирача. И овога пута се показало да грађани општине Рума највеће поверење имају у српске радикале и да је Рума и данас оно што је била у време Јаше Томића и др Жарка Миладиновића – «радикалска тврђава у Срему».

УСПЕСИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ У РУМИ – СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ДЕЛУ

Огромно поверење добијено на парламентарним изборима, српски радикали, који су осовина локалне самоуправе у Руми, у највећој мери су и оправдали. У јануару 2007. године завршена је једна од најкрупнијих инвестиција у нашој општини: изградња црпне станице у Никинцима, једином селу општине Рума које није имало свој бунар. Црпна станица је стављена у функцију 15. јануара 2007. године, на радост житеља овог лепог села, у коме, поред Срба, живе и припадници хрватске и мађарске националне мањине. Вредност радова на црпној станици у Никинцима износила је око 10 милиона динара, од чега је највећи део – више од 8 милиона динара – обезбеђен у буџету општине Рума. Поред завршетка црпне станице у Никинцима, ЈП «Водовод» остварило је у претходном периоду још један значајан успех: у јулу ове године пуштен је у погон и новоизграђени бунар на путу од Руме према Малим Радинцима (тзв. малорадиначки шпиц), што је омогућило да грађани Руме и у току многобројних жарких дана овога лета имају довољно квалитетне пијаће воде.

Радови на уређењу градског трга

И у овој години, као и у прошлој, највише се улагало у обнову путне инфраструктуре у општини Рума. На том плану, ЈП за грађевинско земљиште и путеве, на чијем се челу налази српски радикал дипл. инж. Драган Панић, постигло је сјајне резултате. У првих осам месеци ове године ревитализован је и поправљен коловоз у следећим градским улицама: Д. Јерковића, В. Назора, А. Цесарца, Железничкој, Врдничкој, Павловачкој, Првомајској, Лењиновој, 15. августа, Иришкој, Тицановој, Тиволској, Л. Костића, С. П. Вељка, као и у улицама око Дома здравља. Реконструисане су Гробљанска (прва фаза) и Змај Јовина улица и део Првомајске улице. Такође, реконструисано је и неколико улица у Путинцима. Ускоро почињу радови на реконструкцији Главне и Нове улице, као и друга фаза реконструкције Гробљанске улице. Изведени су и опсежни радови на изградњи и реконструкцији нисконапонске мреже на бројним локацијама у граду (улице М. Убоје, Главна, Гробљанска, излетиште «Борковац»). Значајну пажњу ЈП за грађевинско земљиште и путеве посветило је и санацији јавног осветљења (излетиште «Борковац», игралиште у улици Ф. Кљајића), опремању аутобуских стајалишта, као и изградњи дечијих игралишта и клупа. Нарочито је лепо уређен Дечији парк у Руми (преко пута зграде општинске управе), а вредни помена су и радови на уређењу паркинга у улици Лазе Костића и платоа гробља «Баруновац». Пред овим успешним предузећем налази се још један крупан изазов – реконструкција и уређење градског трга. Вредност ове инвестиције, која се у потпуности финансира из буџета општине Рума, износи 80 милиона динара, а када овај посао буде завршен Рума ће имати један од најлепших градских тргова у Србији. Када је реч о тзв. источној радној зони у Руми, која представља најпримамљивију локацију за улагања у капиталне привредне објекте, њу је ЈП за грађевинско земљиште и путеве готово у потпуности опремило водоводном и нисконапонском мрежом, а вредност ових радова износила је више од шест милиона динара.

Уређен дечији парк у Руми

«Лепша и чистија Рума» - било је једно од основних предизборних обећања српских радикала уочи последњих локалних избора. И то обећање доследно се спроводи из године у годину. Ове године, ЈП «Комуналац» поставило је на више места у граду 25 специјалних контејнера за тзв. ПЕТ амбалажу (пластичне флаше и лименке), чиме је значајно олакшана сепарација отпада на градској депонији и унапређена еколошка култура грађана наше општине. Такође, ЈП «Комуналац» набавило је ове године и вертикалну хидрауличну пресу за балирање. Контејнери за ПЕТ амбалажу и преса купљени су из средстава оснивача – општине Рума, а њихова укупна вредност износи око 679 хиљада динара.

Српски радикали у Руми, као и у Старој Пазови, и ове године су доказали да је чувена досманлијска теза - да европски капитал не жели да улази у општине у којима је на власти Српска радикална странка – чиста бесмислица и измишљотина. 30. марта 2007. године председник општине Рума, дипл. инж. Срђан Николић, директор ЈП за грађевинско земљиште и путеве, дипл. инж. Драган Панић и власник немачке компаније Хамерлинг, Ралф Хамерлинг, потписали су уговор о закупу девет хектара грађевинског земљишта у Путинцима на период од 99 година. На овој локацији, на путу из Руме према Инђији и Старој Пазови, ускоро ће бити саграђена фабрика за производњу гума за тешка теретна возила, у којој ће посао наћи најмање 200 радника. Уговором је предвиђено да ће фабрика бити опремљена најсавременијом немачком технологијом. Што се тиче еколошке стране ове трансакције, мештани Путинаца могу бити потпуно спокојни, јер ће се производња у овој фабрици одвијати по највишим еколошким стандардима.

Да се јавним предузећима може домаћински управљати, српски радикали доказали су на примеру ЈП «Стамбено». Ово предузеће, које је од 2000. до 2004. године било поприште невиђених финансијских малверзација од стране самозваних «демократа» и «европејаца», у 2006. години по први пут, после низа година, позитивно је пословало. «Стамбено» је прошле године остварило приход од 95 милиона динара, док су расходи износили нешто више од 87 милиона динара. Добит од скоро 8 милиона динара представља крупан корак напред у правцу консолидације овог предузећа, систематски опљачканог и руинираног у време претходне досманлијске власти.

Основне координате привредног, саобраћајног и урбанистичког развоја општине Рума у наредних 20 година дефинисане су новим Просторним планом, кога су, упркос опструкцији Демократске странке и њених сателита, усвојили одборници на 33. седници СО Рума, која је одржана 28. августа 2007. године. Просторни план је стратешки плански документ који ће омогућити широка инвестициона улагања у нашу општину, поготово ако се има у виду чињеница да је њиме обухваћен и коридор пута М-21, део магистралног пута Нови Сад – Рума – Шабац. Такође, овај документ представља планску основу за развој пољопривреде и прехранбене индустрије, као стратешких привредних грана општине Рума, уз истовремено онемогућавање инсталирања тзв. прљавих технологија које би могле значајније да девастирају животну средину нашег града. Доношење Просторног плана посебно ће обрадовати оне грађане општине Рума који су због тешке економске ситуације у којој су се нашли били принуђени да бесправно подигну свој кров над главом, пошто је њиме дат предлог да се легализују четири зоне бесправно саграђених стамбених објеката.

У складу са Одлуком о успостављању сарадње општине Рума и града Арзамаса у Руској Федерацији, коју је СО Рума донела 31. маја 2006. године, председник општине Рума, дипл. инж. Срђан Николић, посетио је овај град у периоду од 30. августа до 3. септембра 2007. године. Председник општине Рума потписао је са представницима Арзамаса повељу о братимљењу и разговарао о конкретним модалитетима сарадње два брата града у области привреде, културе, науке и спорта. Председник наше општине посетио је и славни руски град Њижни Новгород, у коме се налази седиште партије *Јединствена Русија*, чији је лидер руски председник Владимир Владимирович Путин. Ова посета је још један доказ нераскидивих веза српског и руског народа, као и вере у васкрс руске снаге и моћи у свим областима. Нека да Бог да уз Велику Русију васкрсне и Велика Србија, а посебно њено мученичко Косово и Метохија!

“РИМОКАТОЛИЧКИ ЗЛОЧИНАЧКИ ПРОЈЕКАТ ВЕШТАЧКЕ ХРВАТСКЕ НАЦИЈЕ”

Ово је назив најновије књиге др Војислава Шешеља, која је светлост дана угледала почетком 2007. године. Реч је о капиталној историографској студији, у којој се на преко хиљаду страница описује вишевековна прозелитска делатност Ватикана и Римокатоличке цркве на подручју српских земаља: Лике, Далмације, Кордуна, Баније, Херцеговине, Босне, Славоније и Срема. Ватикански концепт превођења правослаћних у унијате и римокатолике резултирао је тиме да су многи Срби из западних српских земаља, путем насилног прекрштавања, мењали и националну свест и временом од Срба постајали Хрвати. Поред тога, католичко свештенство, посебно у Босни и Херцеговини, систематски је радило на томе да се сви досељени католици у српске земље из разних делова Хабсбуршке монархије – Немци, Чеси, Словаци, Мађари и други – имају сматрати само и искључиво Хрватима. И тако је настала, како каже др Војислав Шешељ, вештачка хрватска нација, чију срж чине прекрштени и однарођени Срби. Аутор овог ремек-дела не негира да Хрвати заиста постоје, али сматра да се за праве Хрвате могу узети само тзв. чакавци, Јужни Словени који говоре чакавским наречјем. Опасност од ватиканског прозелитизма не јењава ни у наше време, пошто су Срби и данас, нарочито у неоусташкој Хрватској, жртве духовног геноцида и однарођавања. Ова књига ће свакако бити чврст бедем одбране српства, словенства и православља и зато своје место она мора да нађе у сваком српском дому. Промоција «Римокатоличког злочиначког пројекта вештачке хрватске нације» одржана је и у Сремској Митровици, седишту Окружног одбора СРС Срем, 30. јуна 2007. године. О књизи су говорили прваци српских радикала из Срема, као и потпредседник СРС Милорад Мирчић, који је посебно истакао опасност од аутономаштва као новог вида потирања српске националне свести на просторима Војводине.

ОВУ КЊИГУ ПОСВЕЋУЈЕМ
МОЈИМ РАТНИМ САБОРЦИМА И ПРИЈАТЕЉИМА
ДОБРОВОЉЦИМА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ,
ЈУНАЧКИМ СРПСКИМ ЧЕТНИЦИМА,
КОЈИ СУ СВОЈЕ ЖИВОТЕ ПОЛОЖИЛИ
НА ОЛТАР ОТАЏБИНЕ И СРПСТВА,
БРАНЕЋИ ЗАПАДНЕ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ.
ДИВИМ СЕ ЊИХОВОМ ХЕРОЈСТВУ И,

КЛАЊАЈУЋИ СЕ ПРЕД ТИМ УЗВИШЕНИМ
МУЧЕНИШТВОМ,
СТИДИМ СЕ ПРЕД ИСТОРИЈОМ
ШТО НИСАМ БИО ДОСТОЈАН
ДА ПОДЕЛИМ ЊИХОВУ СУДБИНУ.
УТОЛИКО САМ ОДЛУЧНИЈИ
ДА ДО ПОСЛЕДЊЕГ ДАХА
НАСТАВИМ ЊИХОВУ СВЕТУ БОРБУ.

ИСТОРИЈСКА ЧИТАНКА

КАКО ЈЕ НАСТАЛА ПЕСМА “СПРЕМТЕ СЕ, СПРЕМТЕ ЧЕТНИЦИ”

Термин «четник» обично се везује за припаднике Југословенске војске у отаџбини, којом је од 1941. до 1945. године командовао генерал Дража Михаиловић. Међутим, корени четничког покрета сежу неколико деценија пре избијања Другог светског рата. 1903. године, убрзо након обарања династије Обреновић са српског престола, у Београду је основана Српска револуционарна организација, која је имала за циљ ослобођење тзв. Старе или Јужне Србије (данашње Македоније) од Турака и њено припајање Краљевини Србији. На челу ове организације стајали су угледни српски родољуби: др Милорад Гођевац, др Василије Јовановић, Лука Теловић, академици Љубомир Ковачевић и Љубомир Стојановић, генерал Јован Атанацковић и други. Делатност Српске револуционарне организације подржавале су и бројне личности тадашњег српског јавног и културног живота, међу њима и чувена сликарка Надежда Петровић, један од оснивача Кола српских сестара. У септембру 1903. године, Српска револуционарна организација пребацила је из Србије у Македонију прву јединицу српских четника, под командом војводе Илије Славева, која је имала задатак да отпочне герилску борбу са турским окупаторима и да српски живаљ у Македонији заштити од турског, али и бугарског зулума. Наиме, Бугари су герилску или, како су је они називали, комитску акцију против Турака у Македонији започели нешто пре Срба, још у последњој деценији 19. века, али убрзо су своју војничку и политичку активност углавном усмерили према српском народу у Македонији, са циљем његовог насилног превођења у бугарску нацију. Српски четници су, стога, били принуђени да се у Македонији боре како са Турцима тако и са бугарским комитама. Српска четничка акција у Македонији нарочито је била интензивна од 1903. до 1908. године, као и у Балканским ратовима и Првом светском рату и изнедрила је читав низ славних четничких војвода, какви су били Јован Стојковић – Бабунски, Ђорђе Скопљанче, Илија Трифуновић – Бирчанин, Коста Пећанац, Војин Поповић – «војвода Вук», Мицко Крстић, Василије Трбић, Војислав Танкосић и други. Изворна песма *Спремте се, спремте четници* настала је у Македонији пре Балканских ратова (1912 – 1913. године) и описује једну борбу између српских четника и бугарских комита у селу Дренову, на десној обали Вардара јужно од Скопља. Песма је испевана на старом српском језику (кога су историјски фалсификатори прогласили «македонским»), а њен текст гласи:

Српска ми труба затруби

У тово село Дреново.

Спремте се, спремте четници,

Силна ће борба да буде.

Ој напред иде пред четом

Јован Бабунски војвода,

За њим иде пред четом

Васил Велешки војвода.

Извика Јован Бабунски:
Држете го село оздола,
Држете го село оздола
Тува је Стеван Димитров.

Извика Јован Бабунски:
"Предај се, предај, Стеване"
"Не се предајем, Јоване,
Аз сам блгарски војвода!"

Извика Васил Велешки:
Фрљајте бомбе четници.
Поче им кућа да гори,
Из куће Стеван говори:

"Пуштај ма, пуштај Јоване,
Чета ће да ми изгоре."
Српска ми труба трубаше,
Дреново село гореше.

*Леџендарни Велешки војвода
Јован Бабунски*

У Другом светском рату припадници Југословенске војске у отаџбини, у народу познати као четници, препевали су ову песму и прилагодили је тадашњој историјској ситуацији. Од тада, ова песма гласи овако:

Планино моја, планино туго,
планино моја, старино,
доста сам пута ходио, туго,
комитске чете водио.

Српска ми труба затруби,
из тога села Дренова,
Спремте се, спремте четници,
силна ће борба да буде.

Загрми Дража војвода,
бацајте бомбе четници,
Из ове наше победе
рађа се сунце слободе.

Измењена, новија верзија песме *Сиремите се, сиремите четници* од 1994. године представља и свечану песму (химну) Српске радикалне странке. Данас нема ниједног не само српског радикала, него српског родољуба уопште коме срце брже не закуца на прве тактове ове песме, која је доказ несаломивог, борбеног и слободарског српског духа.

*Генерал Дража Михаиловић -
вођа Трећеј српској усјанка*

Оснивач и издавач:
проф. др Војислав Шешељ
Главни и одговорни уредник:
Елена Божић-Талијан
Заменик главног и одговорног уредника:
Марина Томан
Помоћник главног и одговорног уредника:
Момир Марковић
Уредник издања:
мр Александар Мартиновић

Редакција издања:
дипл. инж. Драган Панић
мр Ненад Катанић
Слађан Манчић
Анђелка Јефтић

Штампа:
ДОО «Штампа», Рума
Тираж:
10 000 примерака